EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2021 02 01
COM(2021) 34 final

2021/0018 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl tam tikrų kelių transporto priemonių kroviniams ir keleiviams vežti vairuotojų pradinės kvalifikacijos ir periodinio mokymo (kodifikuota redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. Žmonių Europos kontekste Komisija didelį dėmesį skiria tam, kad Sąjungos teisė būtų paprastesnė ir aiškesnė siekiant, kad ji taptų suprantamesnė ir prieinamesnė piliečiams, kurie įgytų naujų galimybių ir galėtų pasinaudoti konkrečiomis jiems suteiktomis teisėmis.

   Šis tikslas nebus pasiektas, jei daug nuostatų, kurios buvo iš dalies ir dažnai iš esmės keičiamos keletą kartų, liktų išsibarsčiusios įvairiuose aktuose, ir todėl dalies jų reikėtų ieškoti pradiniame akte, o kitų – vėlesniuose keičiančiuose aktuose. Todėl siekiant surasti konkrečiu momentu galiojančias taisykles reikia atlikti tiriamąjį darbą lyginant įvairius teisės aktus.

   Dėl šios priežasties siekiant, kad teisė būtų aiški ir skaidri, svarbu kodifikuoti taisykles, kurios buvo dažnai keičiamos.

2. 1987 m. balandžio 1 d. Komisija nusprendė[1], kad visi aktai, kurie buvo iš dalies pakeisti ne daugiau nei dešimt kartų, turėtų būti kodifikuojami ir pabrėžė, kad šis reikalavimas yra minimalus bei kad Komisijos padaliniai turėtų stengtis parengti kodifikuotas tekstų, už kuriuos jie yra atsakingi, redakcijas per trumpesnį laikotarpį siekdami užtikrinti, jog jų nuostatos būtų aiškios ir lengvai suprantamos.

3. Tai buvo patvirtinta 1992 m. gruodžio mėn. Edinburgo Europos vadovų taryboje pirmininkavusios valstybės išvadose[2], pabrėžiančiose kodifikavimo, kuris konkrečiu momentu tam tikroje srityje taikomai teisei suteikia apibrėžtumo, svarbą.

   Kodifikavimas turi būti vykdomas laikantis įprastos Sąjungos aktų priėmimo tvarkos.

   1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija, atsižvelgdami į tai, kad kodifikuojamuose teisės aktuose negali būti daromi esminiai pakeitimai, sudarė tarpinstitucinį susitarimą, kuriuo nusprendė kodifikuojamiems teisės aktams taikyti pagreitinto priėmimo tvarką.

4. Šiuo pasiūlymu siekiama kodifikuoti 2003 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/59/EB dėl tam tikrų kelių transporto priemonių kroviniams ir keleiviams vežti vairuotojų pradinės kvalifikacijos ir periodinio mokymo, iš dalies keičiančią Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3820/85 ir Tarybos direktyvą 91/439/EEB bei panaikinančią Tarybos direktyvą 76/914/EEB[3]. Nauja direktyva pakeis įvairius aktus, kurių nuostatos buvo į ją įtrauktos[4]; šis pasiūlymas nekeičia kodifikuojamų teisės aktų turinio, nes jame tik sujungiami šie aktai, atliekant kodifikavimui būtinus formos pakeitimus.

5. Pasiūlymas dėl kodifikuoto teisės akto buvo parengtas remiantis preliminariu Direktyvos 2003/59/EB ir ją iš dalies keičiančių teisės aktų konsoliduotu tekstu, kurį 24 oficialiomis kalbomis parengė Europos Sąjungos leidinių biuras naudodamas duomenų apdorojimo sistemą. Kadangi straipsniams suteikiami nauji numeriai, kodifikuotos direktyvos V priede nurodomas buvusių ir naujų straipsnių numerių atitikimas.

---

1 COM(87) 868 PV.
2 Žr. Išvadų 3 priedo A dalį.
3 Įtraukta į 2020 m. teisės aktų leidybos programą.
4 Žr. šio pasiūlymo IV priedo A dalį.

↓ 2003/59/EB (pritaikytas)

2021/0018 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl tam tikrų kelių transporto priemonių kroviniams ir keleiviams vežti vairuotojų pradinės kvalifikacijos ir periodinio mokymo (kodifikuota redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos ⌦ 91 ⌫ straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[5],

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę[6],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

↓

(1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/59/EB[7] buvo keletą kartų iš esmės keičiama[8]. Dėl aiškumo ir racionalumo ta direktyva turėtų būti kodifikuota;

↓ 2018/645 1 konstatuojamoji dalis

(2) 2011 m. kovo 28 d. baltojoje knygoje „Bendros Europos transporto erdvės kūrimo planas. Konkurencingos efektyviu išteklių naudojimu grindžiamos transporto sistemos kūrimas“[9] Komisija išdėstė visiškai saugaus eismo vizijos siekį, pagal kurį Sąjunga turėtų siekti pozicijos, kad žūčių kelių eismo įvykiuose skaičius ne vėliau kaip 2050 m. taptų artimas nuliui;

5 OL C […], […], p. […].

6 OL C […], […], p. […].

7 2003 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2003/59/EB dėl tam tikrų kelių transporto priemonių kroviniams ir keleiviams vežti vairuotojų pradinės kvalifikacijos ir periodinio mokymo, iš dalies keičianti Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3820/85 ir Tarybos direktyvą 91/439/EEB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 76/914/EEB (OL L 226, 2003 9 10, p. 4).

8 Žr. IV priedo A dalį.

9 KOM(2011) 144 galutinis.

↓ 2018/645 2 konstatuojamoji dalis

(3) Komisija komunikate dėl 2011–2020 m. kelių eismo saugos politikos krypčių „Kuriama saugi Europos kelių eismo erdvė. 2011–2020 m. kelių eismo saugos politikos kryptys“[10] pasiūlė siekti tikslo ne vėliau kaip 2020 m. dar perpus sumažinti bendrą žūčių Sąjungos keliuose skaičių, pradedant nuo 2010 m. Šiam tikslui pasiekti Komisija nustatė septynis strateginius tikslus, įskaitant tikslą gerinti kelių eismo dalyvių švietimą bei mokymą ir pažeidžiamų kelių eismo dalyvių apsaugą;

↓ 2018/645 3 konstatuojamoji dalis

(4) 2014 m. spalio 23–24 d. Europos Vadovų Taryba patvirtino privalomą tikslą ne vėliau kaip 2030 m. viduje visos ekonomikos mastu išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį sumažinti ne mažiau kaip 40 %, palyginti su 1990 m. Šis išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo tikslas padės pasiekti Paryžiaus susitarime nustatytus ilgalaikius tikslus ir prie to tikslo turėtų prisidėti visi ekonomikos sektoriai. Transporto sektorius turi laikytis visapusiško požiūrio, kad būtų skatinamas išmetamų teršalų kiekio mažinimas ir energijos vartojimo efektyvumas. Turėtų būti daroma pažanga pereinant prie mažataršio judumo, *inter alia*, atliekant mokslinius tyrimus ir diegiant turimas naujausias technologijas. Vairuotojai turi būti tinkamai apmokyti vairuoti kuo efektyviau;

↓ 2003/59/EB 3 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(5) siekiant, kad vairuotojai galėtų laikytis reikalavimų, ⌦ susijusių su ⌫ kelių transporto rinka, ⌦ Sąjungos ⌫ taisyklės ⌦ dėl kelių transporto priemonių vairuotojų minimalaus mokymo lygio ⌫ turėtų būti taikomos visiems vairuotojams, nepaisant, ar jie transporto priemones vairuoja kaip savarankiškai dirbantys asmenys arba pastovų atlyginimą gaunantys darbuotojai, ar vykdo veiklą savo lėšomis arba samdos pagrindais ar už atlygį;

↓ 2003/59/EB 4 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(6) ⌦ Sąjungos ⌫ taisyklėmis ⌦ dėl kelių transporto priemonių vairuotojų minimalaus mokymo lygio ⌫ siekiama užtikrinti, kad įvertinus jo arba jos kvalifikaciją, vairuotojas atitiktų privalomus reikalavimus, suteikiančius galimybę vairuoti transporto priemones ir užsiimti šia veikla;

↓ 2003/59/EB 5 konstatuojamoji dalis

(7) pirmiausia įpareigojimu turėti pradinę kvalifikaciją ir kelti kvalifikaciją siekiama gerinti kelių eismo saugumą ir vairuotojo saugą, įskaitant veiksmų, kurių vairuotojas

[10] KOM(2010) 389 galutinis.

imasi stovint transporto priemonei, metu. Be to, moderniškas vairuotojo profesijos pobūdis turėtų skatinti jaunų žmonių susidomėjimą šia profesija ir padėtų samdyti naujus vairuotojus, jeigu jų trūktų;

↓ 2003/59/EB 6 konstatuojamoji dalis

(8) siekiant, kad nebūtų iškraipomos konkurencijos sąlygos, ši direktyva turėtų būti taikoma transporto priemonių vairavimui, kuriuo užsiima ir valstybių narių, ir trečiųjų šalių piliečiai, kuriuos yra įdarbinusios arba naudoja valstybėje narėje įsisteigusios įmonės;

↓ 2003/59/EB 22 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(9) tikslinga, siekiant, kad būtų laikomasi ⌦ Sąjungos ⌫ teisės principų, jog transporto priemonių, naudojamų vežimui, kuris laikomas turinčiu nedidelės įtakos kelių eismo saugumui, arba jeigu šios direktyvos reikalavimai būtų pernelyg didelė ekonominė ar socialinė našta, vairuotojai turėtų būti atleisti nuo šios direktyvos taikymo;

↓ 2018/645 6 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(10) ⌦ tam tikras ⌫ išimtis ⌦ reikia nustatyti ⌫ situacijoms, kai vairavimas nėra pagrindinė vairuotojo veikla ir kai vairuotojui pareiga laikytis ⌦ šios ⌫ direktyvos reikalavimų būtų neproporcinga našta. Paprastai vairavimas nelaikomas pagrindine vairuotojo veikla, jeigu jis užima mažiau kaip 30 % slankiojo mėnesio darbo laiko;

↓ 2018/645 7 konstatuojamoji dalis

(11) kai vairuojama nedažnai, vairavimas vyksta kaimo vietovėse ir kai vairavimą vykdo vairuotojai, pristatantys krovinius į savo įmonę, turėtų būti taikomos išimtys su sąlyga, kad vis tiek užtikrinamas kelių eismo saugumas. Dėl skirtingų Sąjungos kaimo vietovių geografinių, klimato ir gyventojų tankumo sąlygų valstybės narės turėtų galėti savo nuožiūra nustatyti, ar toks vairavimas gali būti laikomas nenuolatiniu ir ar tokia išimtis daro poveikį kelių eismo saugumui; pavyzdžiui, atsižvelgiant į kelių tipą, eismo apimtį arba tai, ar yra pažeidžiamų kelių eismo dalyvių;

↓ 2018/645 8 konstatuojamoji dalis

(12) kadangi atstumai, kuriuos asmenys, dirbantys žemės ūkio, sodininkystės, miškų ūkio ir žuvininkystės sektoriuose, kuriems ši direktyva netaikoma, turi įveikti savo darbo metu, skiriasi visoje Sąjungoje, pačios valstybės narės turėtų savo nacionalinėje teisėje apibrėžti didžiausius leidžiamus atstumus, skaičiuojamus nuo įmonės, kuriai taikomos išimtys, buveinės;

↓ 2003/59/EB 7 konstatuojamoji dalis

(13) siekiant, kad būtų galima nustatyti, ar vairuotojas (-a) laikosi savo įsipareigojimų, valstybės narės vairuotojui (-ai) turėtų išduoti profesinės kompetencijos pažymėjimą, (toliau — PKP), patvirtinantį jo arba jos pradinę kvalifikaciją arba kvalifikacijos kėlimą;

↓ 2003/59/EB 8 konstatuojamoji dalis

(14) valstybės narės turėtų galėti pasirinkti iš kelių galimybių tam, kad būtų lengviau įgyvendinti pradinės kvalifikacijos nuostatas;

↓ 2003/59/EB 9 konstatuojamoji dalis

(15) siekiant, kad būtų išlaikoma įgyta vairuotojo kvalifikacija, dirbantys vairuotojai turėtų būti įpareigojami iš naujo kelti kvalifikaciją, kad įgytų jų profesijai svarbių įgūdžių;

↓ 2018/645 9 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(16) vis dėlto, tebetaikant pradinės kvalifikacijos reikalavimo išimtį, turėtų būti reikalaujama, kad tie vairuotojai, kuriems ir toliau taikoma ⌦ ta ⌫ išimtis, lankytų kvalifikacijos kėlimo mokymus, siekiant užtikrinti, kad būtų atnaujintos jų žinios darbui būtinais klausimais;

↓ 2003/59/EB 10 konstatuojamoji dalis

(17) minimalūs pradinei kvalifikacijai ir kvalifikacijos kėlimui taikomi reikalavimai - tai saugos taisyklės, kurių privaloma laikytis važiuojant ir stovint transporto priemonei. Plėtojant atsargųjį važiavimą (numatant pavojų, būnant nuolaidžiam kitiems kelių eismo dalyviams). kuris glaudžiai susijęs su racionaliu degalų naudojimu, būtų padaryta teigiama įtaka visuomenei ir pačiam kelių transporto sektoriui;

↓ 2003/59/EB 11 konstatuojamoji dalis

(18) ši direktyva neturėtų turėti įtakos vairuotojo, kuris transporto priemonėms vairuoti būtiną vairuotojo pažymėjimą buvo įsigijęs anksčiau nei buvo nustatyta data įsigyti atitinkamą pradinę kvalifikaciją arba kvalifikacijos kėlimą patvirtinantį PKP, teisėms;

↓ 2003/59/EB 12 konstatuojamoji dalis

(19) tik valstybių narių kompetentingų institucijų patvirtinti mokymo centrai turėtų teisę organizuoti mokymo kursus, kuriais suteikiama pradinė kvalifikacija ir keliama

kvalifikacija. Siekiant, kad būtų užtikrinama tų patvirtintų centrų kokybė, kompetentingos institucijos turėtų parengti suderintus jų patvirtinimo kriterijus, įskaitant pripažinto aukšto profesionalumo lygio kriterijus;

↓ 2003/59/EB 13 konstatuojamoji dalis

(20) ne tik valstybių narių kompetentingos institucijos, bet taip pat visos jų paskirtos įstaigos turėtų būti atsakingos už su pradine kvalifikacija ir kvalifikacijos kėlimu susijusių numatytų egzaminų organizavimą. Atsižvelgiant į tai, kad ši direktyva yra labai svarbi užtikrinant kelių eismo saugą ir vienodas konkurencijos sąlygas, valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų prižiūrėti tuos egzaminus;

↓ 2003/59/EB 14 konstatuojamoji dalis

(21) valstybės narės turėtų nustatyti, kad pirmas kvalifikacijos kėlimo etapas, po kurio turėtų būti išduodamas atitinkamas PKP, turi būti užbaigiamas per penkerius metus nuo pradinę kvalifikaciją patvirtinančio PKP išdavimo dienos arba nuo laiko, kuris tam tikriems vairuotojams buvo nustatytas pareikšti teisę į anksčiau įgytas teises, galiojimo pabaigos. Turėtų taip pat būti įmanoma tuos nustatytus periodus sutrumpinti arba pratęsti. Vairuotojas, po pirmo kvalifikacijos kėlimo, kvalifikaciją turėtų kelti kas penkerius metus;

↓ 2003/59/EB 15 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(22) siekiant, kad vairuotoją, valstybės narės pilietį, būtų galima patvirtinti turint vieną iš šia direktyva numatytų PKP ir palengvinti abipusį įvairių PKP pripažinimą, arba prie vairuotojo pažymėjimo arba prie naujos kvalifikacinės vairuotojo kortelės, kurią abipusiai turi pripažinti valstybės narės bei kurios suderintas pavyzdys nustatomas šia direktyva, valstybės narės turėtų patvirtinti šiam tikslui nustatytą suderintą ⌦ Sąjungos ⌫ kodą bei jo galiojimo pabaigos datą. ⌦ Ta ⌫ kortelė atsižvelgiant į teisių, kurias ji suteikia, svarbą kelių eismo saugumui ir konkurencijos sąlygų vienodumui, turėtų atitikti tuos pačius saugos reikalavimus kaip vairuotojo pažymėjimas;

↓ 2018/645 10 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(23) valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, turėtų elektroniniu būdu keistis informacija apie PKP. Jos turėtų, atsižvelgdamos į Komisijos atliktą sąnaudų ir naudos analizę, sukurti reikiamą elektroninę platformą, taip pat numatyti galimybę išplėsti ES vairuotojo pažymėjimų tinklą, nustatytą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/126/EB[11]. Be kitų privalumų, tai valstybėms narėms leis nesunkiai gauti informaciją apie baigtą mokymą, kuris nėra nurodytas vairuotojo pažymėjime.

---

[11] 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/126/EB dėl vairuotojo pažymėjimų (OL L 403, 2006 12 30, p. 18).

Svarbu, kad valstybės narės ir Komisija dėtų pastangas toliau tobulinti ⌦ tą ⌫ funkciją, kad ja būtų galima naudotis realiuoju laiku vykdant patikrinimus keliuose;

↓ 2018/645 11 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(24) atsižvelgiant į mokymo ir švietimo srities pokyčius, taip pat siekiant padidinti ⌦ šios ⌫ direktyvos indėlį į kelių eismo saugumą ir mokymo tinkamumą vairuotojams, mokymo kursuose turėtų būti skiriama dėmesio su kelių eismo saugumu susijusiems dalykams, kaip antai pavojų suvokimui, pažeidžiamų kelių eismo dalyvių, visų pirma pėsčiųjų, dviratininkų ir riboto judumo asmenų, apsaugai; taupiam vairavimui; vairavimui ekstremaliomis oro sąlygomis ir nestandartinių krovinių vežimui. Šiomis aplinkybėmis kursai taip pat turėtų apimti intelektines transporto sistemas ir turėtų neatsilikti nuo technologijų plėtros;

↓ 2018/645 12 konstatuojamoji dalis

(25) valstybėms narėms turėti būti suteikta aiški galimybė tobulinti ir modernizuoti mokymo praktiką daliai mokymo kursų naudojant informacijos ir ryšių technologijų (toliau – IRT) priemones, kaip antai e. mokymąsi ir mišrųjį mokymąsi, kartu užtikrinant mokymo kokybę. Tobulinant ir modernizuojant IRT priemones, svarbu atsižvelgi į tai, kad kai kuriems konkretiems dalykams reikalingas praktinis mokymas ir jų negalima tinkamai išdėstyti naudojant šias mokymo priemones, pavyzdžiui, sniego grandinių montavimui ar krovinio tvirtinimui arba kitiems mokymo dalykams, kuriems svarbi praktinė dalis. Į praktinį mokymą galėtų – bet nebūtinai turi – įeiti transporto priemonės vairavimas. Didelė pagal šią direktyvą reikalaujamų mokymų dalis turėtų būti rengiama patvirtintame mokymo centre;

↓ 2018/645 13 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(26) siekiant užtikrinti skirtingų pagal Sąjungos teisę reikalaujamo mokymo formų derėjimą, valstybės narės turėtų galimybę derinti įvairias atitinkamo mokymo rūšis, pavyzdžiui, turėtų būti įmanoma derinti pavojingų krovinių vežimo srities mokymą, žinių apie neįgaliuosius gerinimą arba gyvūnų vežimo srities mokymą, su ⌦ šioje ⌫ direktyvoje numatytu mokymu;

↓ 2018/645 14 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(27) siekiant išvengti, kad dėl skirtingos valstybių narių praktikos atsirastų tarpusavio pripažinimo kliūčių ir būtų apribota vairuotojų teisė kelti kvalifikaciją valstybėje narėje, kurioje jie dirba, turėtų būti reikalaujama, kad valstybių narių valdžios institucijos tuo atveju, kai baigtas mokymas negali būti nurodytas vairuotojo pažymėjime, išduotų standartiniuose modeliuose nurodytos formos kvalifikacinę vairuotojo kortelę, kuria kiekvienam vairuotojui, kuris atitinka ⌦ šios ⌫ direktyvos reikalavimus, bus užtikrintas tarpusavio pripažinimas;

↓ 2018/645 15 konstatuojamoji dalis

(28) jei vairuotojai iš trečiųjų valstybių kaip įrodymą, kad laikomasi mokymo reikalavimų, naudoja vairuotojo liudijimą, tai vairuotojams gali tapti kliūtimi, kai vežėjas grąžina liudijimą išdavusiajai institucijai, visų pirma, kai tie vairuotojai nori įsidarbinti kitoje valstybėje narėje. Siekiant išvengti situacijų, kai, esant tokioms aplinkybėms, vairuotojai turi iš naujo mokytis prieš pereidami į naują darbą, valstybės narės turėtų būti paskatintos bendradarbiauti ir keistis informacija apie vairuotojų kvalifikaciją;

↓ 2018/645 19 konstatuojamoji dalis

(29) siekiant prisidėti prie išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo ir oro kokybės gerinimo, sudarant palankesnes sąlygas naudoti alternatyviaisiais degalais varomas transporto priemones, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė leisti savo teritorijoje B kategorijos vairuotojo pažymėjimą turintiems asmenims vairuoti tam tikras alternatyviaisiais degalais varomas transporto priemones, kurių didžiausia leidžiamoji masė yra didesnė kaip 3 500 kg, bet neviršija 4 250 kg. Ta galimybė viršyti 3 500 kg turėtų būti galima su sąlyga, kad ta papildoma leistina masė viršijama tik dėl joje įrengtų alternatyvių varymo sistemų masės, ir jai turėtų būti taikomi apribojimai ir sąlygos, kuriais siekiama išvengti neigiamo poveikio kelių eismo saugumui;

↓ 2003/59/EB 17 konstatuojamoji dalis

(30) turėtų būti nustatomos specialios sertifikavimo nuostatos vairuotojams, kuriems taikoma ši direktyva ir kurie yra trečiųjų šalių piliečiai;

↓ 2019/1243 1 str. ir priedo IX punktas (pritaikytas)

(31) siekiant ⌦ šią ⌫ direktyvą suderinti su mokslo ir technikos pažanga, pagal ⌦ Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ⌫ 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais iš dalies keičiami ⌦ šios ⌫ direktyvos ⌦ I ir II ⌫ priedai. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais[12]. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

[12] OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

↓ 2018/645 20 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(32) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. ⌦ nustatyti ⌫ tam tikrų kelių transporto priemonių kroviniams arba keleiviams vežti vairuotojams visoje ⌦ Sąjungoje ⌫ taikomus pradinės kvalifikacijos ir kvalifikacijos kėlimo standartus – valstybės narės negali deramai pasiekti dėl kelių transporto tarpvalstybinio pobūdžio ir problemų, kurias šia direktyva ketinama išspręsti, ir todėl to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

↓

(33) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų, nurodytų IV priedo B dalyje perkėlimo į nacionalinę teisę terminais ir taikymo pradžios datomis,

↓ 2003/59/EB

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

↓ 2018/645 1 str. 1 p. (pritaikytas)

1 straipsnis

Taikymo sritis

Ši direktyva taikoma transporto priemonių vairavimui, kurį atlieka:

a) valstybių narių piliečiai ir

b) trečiųjų valstybių piliečiai, kuriuos samdo arba naudoja valstybėje narėje įsisteigusi įmonė

(toliau – vairuotojai), kurie dalyvauja vežant kelių transportu Sąjungoje, viešai prieinamais keliais, naudodami:

– transporto priemones, kurioms vairuoti būtina turėti Direktyvoje 2006/126/EB apibrėžtą C1, C1 + E, C ar C + E kategorijos vairuotojo pažymėjimą arba tokį vairuotojo pažymėjimą, kuris pripažįstamas lygiaverčiu,

– transporto priemones, kurioms vairuoti būtina turėti Direktyvoje 2006/126/EB apibrėžtą D1, D1 + E, D ar D + E kategorijos vairuotojo pažymėjimą arba tokį vairuotojo pažymėjimą, kuris pripažįstamas lygiaverčiu.

Šios direktyvos tikslais nuorodos į vairuotojo pažymėjimų kategorijas, kuriose yra pliuso ženklas („+“), skaitomos pagal III priede nustatytą atitikties lentelę.

↓ 2018/645 1 str. 2 p. (pritaikytas)

2 straipsnis

Išimtys

1. Ši direktyva netaikoma:

a) transporto priemonių, kurių didžiausias leistinas greitis neviršija 45 km/h., vairuotojams;

b) ginkluotųjų pajėgų, civilinės gynybos, priešgaisrinės tarnybos, už viešosios tvarkos palaikymą atsakingų pajėgų ir greitosios pagalbos tarnybų naudojamų arba kontroliuojamų transporto priemonių, kai vežimo operacija yra tiesiogiai susijusi su toms tarnyboms paskirtomis užduotimis, vairuotojams;

c) transporto priemonių, su kuriomis atliekami techninio tobulinimo, remonto arba techninės priežiūros bandymai kelyje, arba naujų ar suremontuotų transporto priemonių, kurios dar nepradėtos eksploatuoti, vairuotojams;

d) transporto priemonių, kurioms vairuoti būtina turėti D arba D1 kategorijos vairuotojo pažymėjimą, ir kuriose nėra keleivių bei kurias techninės priežiūros personalas vairuoja į techninės priežiūros centrą, kuris yra įsikūręs netoli artimiausios techninės priežiūros stoties, kuria naudojasi vežėjas, arba iš jo, su sąlyga, kad transporto priemonės vairavimas nėra pagrindinė vairuotojo veikla, vairuotojams;

e) transporto priemonių, kurios naudojamos paskelbus nepaprastąją padėtį arba skiriamos gelbėjimo darbams, įskaitant transporto priemones, naudojamas nekomerciniam humanitarinės pagalbos vežimui, vairuotojams;

f) transporto priemonių, kurios naudojamos visų asmenų, pageidaujančių įgyti vairuotojo pažymėjimą ar Profesinės kvalifikacijos pažymėjimą (toliau – PKP) pagal 6 straipsnį ir 8 straipsnio 1 dalį, mokymui vairuoti ir egzaminavimui, jei tos transporto priemonės nenaudojamos komerciniam krovinių ir keleivių vežimui, vairuotojams;

g) transporto priemonių, kurios naudojamos nekomerciniam keleivių arba krovinių vežimui, vairuotojams;

h) transporto priemonių, kuriomis vežamos medžiagos, įranga arba mechanizmai, kuriuos vairuotojas naudos atlikdamas savo darbą, jeigu transporto priemonių vairavimas nėra pagrindinė vairuotojo veikla, vairuotojams.

Taikant šios dalies f punktą, ši direktyva netaikoma asmeniui, norinčiam gauti vairuotojo pažymėjimą ar PKP pagal 6 straipsnį ir 8 straipsnio 1 dalį, kai tas asmuo papildomai mokosi vairuoti mokydamasis darbo vietoje, jei tą asmenį lydi kitas asmuo, turintis tame punkte nustatytu tikslu naudojamos transporto priemonės kategorijos PKP, arba tos transporto priemonės kategorijos vairavimo instruktorius.

2. Ši direktyva netaikoma, jei įvykdomos visos toliau nurodytos sąlygos:

a) vairuotojai naudoja transporto priemones kaimo vietovėse kroviniams pristatyti į vairuotojo nuosavą įmonę;

b) vairuotojai neteikia transporto paslaugų;

c) valstybės narės pripažįsta, kad transporto veikla yra nenuolatinė ir neturi poveikio kelių eismo saugumui.

3. Ši direktyva netaikoma žemės ūkio, sodininkystės, miškų ūkio, gyvulininkystės ar žuvininkystės įmonių naudojamų arba jų be vairuotojo išsinuomotų transporto priemonių, kurias naudojant atliekamos su tų įmonių profesine veikla susijusios krovinių vežimo operacijos, vairuotojams, išskyrus atvejus, kai vairavimas yra pagrindinė vairuotojo veikla arba vairuojant viršijamas nacionalinės teisės aktuose nustatytas atstumas nuo įmonės, kuriai priklauso transporto priemonė, kuri ją nuomojasi ar nuomoja, buveinės.

↓ 2003/59/EB (pritaikytas)

3 straipsnis

Kvalifikacijos ir mokymas

1. 1 straipsnyje apibrėžtam transporto priemonių vairavimui taikomas privalomos pradinės kvalifikacijos ir privalomo kvalifikacijos kėlimo reikalavimas. ⌦ Tam ⌫ tikslui valstybės narės numato:

a) pradinės kvalifikacijos suteikimo sistemą,

Valstybės narės renkasi iš šių dviejų galimybių:

i) galimybė, apimanti kurso lankymą ir egzaminą

Pagal I priedo 2 skirsnio 2.1 punktą pradinės kvalifikacijos šio tipo suteikimas apima privalomą nustatytos trukmės kursų lankymą. Išklausius kursą laikomas egzaminas. Jeigu egzamino rezultatas atitinka nustatytus reikalavimus, kvalifikacija patvirtinama išduodamu 6 straipsnio 1 dalies a punkte numatomu PKP;

ii) galimybė apimanti egzaminų laikymą

Pagal I priedo 2 skirsnio 2.2 punktą pradinės kvalifikacijos šio tipo suteikimas neapima privalomo kursų lankymo, tačiau būtina laikyti teorinį ir praktinį egzaminus. Jeigu egzaminų rezultatai atitinka nustatytus reikalavimus, kvalifikacija patvirtinama išduodamu 6 straipsnio 1 dalies b punkte numatomu PKP.

Tačiau, valstybė narė savo teritorijoje vairuotojui (-ai) gali leisti vairuoti transporto priemonę prieš jam įsigyjant PKP, jeigu jis arba ji lanko nacionalinius profesinio mokymo kursus, trunkančius mažiausiai šešis mėnesius, bet ne ilgiau nei trejus metus. Jeigu lankomi tie profesinio mokymo kursai, i ir ii punktuose nurodytus egzaminus galima laikyti keliais etapais;

b) kvalifikacijos kėlimo sistema

Pagal I priedo 4 skirsnį, jeigu pasirenkamas kvalifikacijos kėlimas, privaloma lankyti kursus. Užbaigus kvalifikacijos kėlimą, išduodamas 8 straipsnio 1 dalyje numatomas PKP.

2. Valstybės narės taip pat gali numatyti sistemą, leidžiančią pagreitintu būdu įsigyti pradinę kvalifikaciją, kad transporto priemonę vairuotojas galėtų vairuoti 5 straipsnio 2 dalies a ⌦ punkto ⌫ ii ⌦ papunktyje ⌫ bei ⌦ 5 ⌫ straipsnio ⌦ 2 dalies ⌫ b punkte, 5 straipsnio 3 dalies a ⌦ punkto ⌫ i ⌦ papunktyje ⌫ ir ⌦ 5 ⌫ straipsnio ⌦ 3 dalies ⌫ b punkte numatytais atvejais.

Pagal I priedo 3 skirsnį, jeigu siekiama greičiau įsigyti pradinę kvalifikaciją, privaloma lankyti kursus. Išklausius kursą laikomas egzaminas. Jeigu egzamino rezultatas atitinka nustatytus reikalavimus, kvalifikacija patvirtinama išduodamu 6 straipsnio 2 dalyje numatomu PKP.

3. Valstybės narės gali atleisti vairuotojus, kurie įsigijo 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1071/2009[13] numatytą profesinės kompetencijos pažymėjimą, nuo 1 dalies a punkto i ir ii papunkčiuose ir 2 dalyje nurodytų egzaminų, apimančių dalykus, kurie įtraukti į tame reglamente numatomą egzaminą, laikymą ir, tam tikrais atvejais, nuo juos atitinkančių kursų dalies lankymo.

4 straipsnis

Įgytos teisės

Šiems vairuotojams netaikomas reikalavimas įsigyti pradinę kvalifikaciją:

a) ne vėliau nei ⌦ 2008 m. rugsėjo 10 d. ⌫ išduotą Dl, Dl + E, D ar D + E kategorijos ⌦ vairuotojo ⌫ pažymėjimą arba lygiaverčiu pripažintą ⌦ vairuotojo ⌫ pažymėjimą turintiems vairuotojams;

b) ne vėliau nei ⌦ 2009 m. rugsėjo 10 d. ⌫ išduotą Cl, Cl + E, C ar C + E kategorijos ⌦ vairuotojo ⌫ pažymėjimą arba lygiaverčiu pripažintą ⌦ vairuotojo ⌫ pažymėjimą turintiems vairuotojams.

5 straipsnis

Pradinė kvalifikacija

1. Prieš įgyjant pradinę kvalifikaciją, nereikalaujama įsigyti vairuotojo pažymėjimo.

2. Kroviniams vežti skirtas transporto priemones vairuotojai gali vairuoti:

a) sulaukę 18 metų amžiaus:

   i) vairuotojo pažymėjime nurodytos C ir C + E kategorijos transporto priemonę, jeigu jie turi 6 straipsnio 1 dalyje numatytą PKP;

   ii) vairuotojo pažymėjime nurodytos C1 ir C1 + E kategorijos transporto priemonę, jeigu jie turi 6 straipsnio 2 dalyje numatytą PKP;

b) sulaukę 21 metų amžiaus, vairuotojo pažymėjime nurodytos C ir C + E kategorijos transporto priemonę, jeigu jie turi 6 straipsnio 2 dalyje numatytą PKP;

3. Keleiviams vežti skirtas transporto priemones vairuotojai gali vairuoti:

a) sulaukę 21 metų amžiaus:

   i) vairuotojo pažymėjime nurodytos D ir D + E kategorijos transporto priemonę, kuria keleiviai vežami teikiant reguliarias paslaugas, jeigu maršrutas ne ilgesnis nei 50 km, ir vairuotojo pažymėjime nurodytos D1 ir D1 + E kategorijos transporto priemonę, jeigu jie turi 6 straipsnio 2 dalyje numatytą PKP.

[13] 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1071/2009 nustatantis bendrąsias profesinės vežimo kelių transportu veiklos sąlygų taisykles ir panaikinantis Tarybos direktyvą 96/26/EB (OL L 300, 2009 11 14, p. 51).

Visos valstybės narės vairuotojams gali leisti vienos iš ⌦ tų ⌫ kategorijų transporto priemones savo teritorijoje vairuoti nuo 18 metų amžiaus, jeigu jie turi 6 straipsnio 1 dalyje numatytą PKP;

ii) vairuotojo pažymėjime nurodytos D ir D + E kategorijos transporto priemonę, jeigu jie turi 6 straipsnio 1 dalyje numatytą PKP.

Visos valstybės narės vairuotojams gali leisti vienos iš ⌦ tų ⌫ kategorijų transporto priemones savo teritorijoje vairuoti nuo 20 metų amžiaus, jeigu jie turi 6 straipsnio 1 dalyje numatytą PKP. Amžių galima sumažinti iki 18 metų, jeigu vairuotojas tas transporto priemones vairuoja be keleivių;

b) nuo 23 metų amžiaus, vairuotojo pažymėjime nurodytos D ir D + E kategorijos transporto priemonę, jeigu jie turi 6 straipsnio 2 dalyje numatytą PKP.

4. Nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalyje nustatomų amžiaus apribojimų, vairuotojams, užsiimantiems krovinių vežimu ir turintiems PKP, 6 straipsnyje numatomą vienai iš šio straipsnio 2 dalyje nurodomų transporto priemonių kategorijų, netaikomas reikalavimas turėti tokį PKP toje dalyje nurodomai bet kokios kitos kategorijos transporto priemonei.

Šios nuostatos tomis pačiomis sąlygomis taikomos vairuotojams, kurie užsiima keleivių vežimu šio straipsnio 3 dalyje nurodomų kategorijų transporto priemonėmis.

5. Nereikalaujama, kad krovinių vežimu užsiimantys vairuotojai, kurie plečia arba modifikuoja savo veiklą, jog galėtų vežti keleivius arba priešingai, ir kurie turi 6 straipsnyje numatytą PKP, pakartotinai išklausytų bendrąsias pradinės kvalifikacijos kurso dalis, tačiau jie privalo išklausyti jų naujai kvalifikacijai būdingas kurso dalis.

6 straipsnis

Pradinę kvalifikaciją patvirtinantis PKP

1. Pradinę kvalifikaciją patvirtinantis PKP

a) išklausius kursą ir išlaikius egzaminą išduodamas PKP

Pagal 3 straipsnio 1 dalies a ⌦ punkto ⌫ i ⌦ papunktį ⌫ valstybės narės reikalauja, kad apmokomi vairuotojai kursus lankytų pagal I priedo 5 skirsnį kompetentingų institucijų patvirtintame mokymo centre (toliau – patvirtintas mokymo centras). Tuose kursuose dėstomi I priedo 1 skirsnyje nurodomi dalykai. ⌦ Užbaigus tą mokymą ⌫ laikomas I priedo 2 skirsnio 2.1 poskirsnyje numatomas egzaminas, kurio rezultatas turi atitikti nustatytus reikalavimus. Tą egzaminą, kuriuo būtų patikrinama, ar apmokomas vairuotojas visus pirmiau minėtus dalykus išmano I priedo 1 skirsnyje nustatomu lygiu, organizuoja valstybės narės kompetentingos institucijos arba jų paskirta įstaiga. Minėtosios institucijos arba įstaigos prižiūri egzaminą ir, jeigu jo rezultatas atitinka nustatytus reikalavimus, vairuotojams išduoda pradinę kvalifikaciją patvirtinantį PKP.

b) išlaikius egzaminus išduodamas PKP

Pagal 3 straipsnio 1 dalies a ⌦ punkto ⌫ ii ⌦ papunktį ⌫ valstybės narės reikalauja, kad apmokomi vairuotojai laikytų I priedo 2 skirsnio 2.2 poskirsnyje nurodomus teorinius ir praktinius egzaminus. Tuos egzaminus, kuriais būtų patikrinama, ar apmokomas vairuotojas pirmiau minėtus dalykus išmano I priedo 1 skirsnyje nustatomu lygiu, organizuoja valstybės narės kompetentingos institucijos arba jų paskirta įstaiga. Minėtosios institucijos arba įstaigos prižiūri egzaminą ir,

jeigu jo rezultatas atitinka nustatytus reikalavimus, vairuotojams išduoda pradinę kvalifikaciją patvirtinantį PKP.

2. Pagreitintu būdu įsigytą pradinę kvalifikaciją patvirtinantis PKP

Pagal 3 straipsnio 2 dalį valstybės narės reikalauja, kad apmokomi vairuotojai lankytų kursus patvirtintame mokymo centre. ⌦ Tuose ⌫ kursuose dėstomi visi I priedo 1 skirsnyje nurodyti dalykai.

Užbaigus ⌦ tą ⌫ mokymą, laikomas I priedo 3 skirsnyje numatomas egzaminas. Tą egzaminą, kuriuo būtų patikrinama, ar apmokomas vairuotojas pirmiau minėtus dalykus išmano I priedo 1 skirsnyje nustatomu lygiu, organizuoja valstybės narės kompetentingos institucijos arba jų paskirta įstaiga. Minėtosios institucijos arba įstaigos prižiūri egzaminą ir, jeigu jo rezultatas atitinka nustatytus reikalavimus, vairuotojams išduoda pradinę kvalifikaciją patvirtinantį PKP.

🡻 2018/645 1 str. 3 p.

7 straipsnis

Kvalifikacijos kėlimas

Kvalifikacijos kėlimas – tai mokymas, leidžiantis PKP turėtojams atnaujinti jų darbui svarbias žinias, ypatingą dėmesį skiriant kelių eismo saugumui, darbuotojų sveikatai ir saugai ir vairavimo poveikio aplinkai mažinimui.

Tą mokymą organizuoja patvirtintas mokymo centras laikantis I priedo 5 skirsnio. Kvalifikacijos kėlimą sudaro mokymas klasėje, praktinis mokymas ir, jei rengiamas, mokymas naudojant informacinių ir ryšių technologijų priemones (toliau – IRT) arba aukščiausios klasės treniruoklius. Jeigu vairuotojas pereina į kitą įmonę, atsižvelgiama į jo jau išklausytą kursą.

Kvalifikacijos kėlimu siekiama pagilinti kai kurių I priedo 1 skirsnyje nurodytų dalykų išmanymą ir pakartoti juos. Jis apima įvairius dalykus ir į jį visuomet įtraukiamas bent vienas su kelių eismo saugumu susijęs dalykas. Mokymo dalykuose atsižvelgiama į atitinkamų teisės aktų bei technologijų pokyčius ir, kiek įmanoma, į konkrečius vairuotojo mokymo poreikius.

🡻 2003/59/EB (pritaikytas)

8 straipsnis

Kvalifikacijos kėlimą patvirtinantis PKP

1. Vairuotojui išklausius 7 straipsnyje nurodytą kvalifikacijos kėlimo kursą, valstybės narės kompetentingos institucijos arba patvirtintas mokymo centras išduoda jam ar jai PKP, patvirtinantį, kad vairuotojas arba vairuotoja išklausė kvalifikacijos kėlimo kursą.

2. 6 straipsnyje nurodyto PKP turėtojai ⌦ turi išklausyti pirmą kvalifikacijos kėlimo kursą ⌫ per penkerius metus nuo to PKP išdavimo.

Valstybės narės ⌦ pirmos pastraipos ⌫ a ir b punktuose nurodomą laikotarpį gali sutrumpinti arba pratęsti, *inter alia*, kad jis sutaptų su vairuotojo pažymėjimo galiojimo pabaigos data. Tačiau negalima nustatyti trumpesnio nei trys arba ilgesnio nei septyneri metai laikotarpio.

3. Vairuotojas, išklausęs 2 dalyje nurodytą pirmą kvalifikacijos kėlimo kursą, iki kvalifikacijos kėlimą patvirtinančio PKP galiojimo pabaigos kvalifikacijos kėlimo kursą išklauso kas penkerius metus.

4. 6 straipsnyje nurodyto PKP arba šio straipsnio 1 dalyje nurodyto PKP turėtojai ir 4 straipsnyje nurodyti vairuotojai, kurie nustojo verstis savo profesija ir kurie neatitinka šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių reikalavimų, prieš pradėdami vėl verstis savo profesija privalo išklausyti kvalifikacijos kėlimo kursą.

5. Vairuotojams, kurie krovinius arba keleivius imasi vežti kelių transportu ir kurie yra išklausę vienos iš 5 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatomų vairuotojo pažymėjime nurodomų transporto priemonės kategorijų kvalifikacijos kėlimo kursus, netaikomas įpareigojimas išklausyti kito papildomo kvalifikacijos kėlimo kurso, skirto kitai tose dalyse nurodytai transporto priemonės kategorijai.

9 straipsnis

Mokymo vieta

↓ 2018/645 1 str. 4 p.

Šios direktyvos 1 straipsnio a punkte nurodyti vairuotojai šios direktyvos 5 straipsnyje nurodytą pradinę kvalifikaciją įgyja valstybėje narėje, kurioje yra jų įprastinė gyvenamoji vieta, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/126/EB 12 straipsnyje.

↓ 2003/59/EB (pritaikytas)

1 straipsnio b punkte nurodyti vairuotojai tą ⌦ pradinę ⌫ kvalifikaciją turi įsigyti valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusi įmonė, arba jiems leidimą dirbti išdavusioje valstybėje narėje.

1 straipsnio a ir b punkte nurodyti vairuotojai 7 straipsnyje nurodytą kvalifikacijos kėlimo kursą turi išklausyti valstybėje narėje, kurioje jie nuolatos gyvena, arba valstybėje narėje, kurioje dirba.

↓ 2018/645 1 str. 5 p. (pritaikytas)

10 straipsnis

Sąjungos kodas

1. Valstybių narių kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į pradinę kvalifikaciją patvirtinantį PKP ir kvalifikacijos kėlimą patvirtinantį PKP bei šios direktyvos 5 straipsnio 2 ir 3 dalių ir 8 straipsnio nuostatas, Direktyvos 2006/126/EB I priede numatytą suderintą Sąjungos kodą „95“ įrašo šalia atitinkamų ⌦ vairuotojo ⌫ pažymėjimo kategorijų:

– vairuotojo pažymėjime arba

– pagal šios direktyvos II priede pateiktą pavyzdį parengtoje vairuotojo kvalifikacinėje kortelėje.

Jeigu valstybės narės, kurioje įgytas PKP, kompetentingos institucijos negali vairuotojo pažymėjime nurodyti Sąjungos kodo, jos išduota vairuotojui vairuotojo kvalifikacinę kortelę.

Valstybės narės išduota vairuotojo kvalifikacinė kortelė turi būti tarpusavyje pripažįstama. Išduodamos ⌦ vairuotojo kvalifikacinę ⌫ kortelę kompetentingos institucijos patikrina vairuotojo pažymėjimo galiojimą atitinkamai transporto priemonės kategorijai.

2. ⌦ Šios direktyvos ⌫ 1 straipsnio b punkte nurodytam vairuotojui, vairuojančiam transporto priemones, kuriomis keliais vežami kroviniai, taip pat leidžiama įrodyti, kad jis yra įgijęs šia direktyva numatomą kvalifikaciją ir išklausęs mokymo kursą, pateikiant Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1072/2009[14] numatytą vairuotojo liudijimą, jei jame yra įrašytas Sąjungos kodas „95“. Taikant šią direktyvą išduodančioji valstybė narė atitinkamo liudijimo pastabų skiltyje nurodo Sąjungos kodą „95“, jei atitinkamas vairuotojas yra įvykdęs šioje direktyvoje numatytus kvalifikacijos reikalavimus ir yra išklausęs mokymo kursą.

3. Sąjungos kodu „95“ nepažymėti vairuotojų liudijimai, išduoti anksčiau nei 2020 m. gegužės 23 d. laikantis Reglamento (EB) Nr. 1072/2009 5 straipsnio ir visų pirma jo 7 dalies, siekiant patvirtinti atitiktį šia direktyva nustatytiems mokymo reikalavimams priimami kaip kvalifikacijos įrodymas iki jų galiojimo pabaigos.

🡻 2018/645 1 str. 6 p. (pritaikytas)

11 straipsnis

Vykdymo užtikrinimo tinklai

1. Vykdymo užtikrinimo tikslais valstybės narės keičiasi informacija apie išduotus arba panaikintus PKP. ⌦ Tuo ⌫ tikslu valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, sukuria elektroninį tinklą arba imasi veiksmų, kad būtų išplėstas esamas tinklas, atsižvelgdamos į Komisijos atliktą ekonomiškai efektyviausio varianto įvertinimą.

2. Tinkle gali būti pateikiama informacija, nurodyta PKP, taip pat informacija, susijusi su administracinėmis procedūromis, taikomomis PKP.

3. Laikydamosi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679[15], valstybės narės užtikrina, kad asmens duomenys būtų tvarkomi tik siekiant patikrinti, ar laikomasi šios direktyvos, visų pirma šioje direktyvoje nustatytų mokymo reikalavimų.

4. Prieiga prie tinklo turi būti apsaugota. Valstybės narės gali suteikti prieigą tik kompetentingoms institucijoms, atsakingoms už šios direktyvos įgyvendinimą ir už jos laikymosi kontrolę.

---

[14] 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1072/2009 dėl bendrųjų patekimo į tarptautinio krovinių vežimo kelių transportu rinką taisyklių (OL L 300, 2009 11 14, p. 72).

[15] 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

↓ 2019/1243 1 str. ir priedo IX punkto 5 papunktį

12 straipsnis

Adaptavimas prie mokslo ir technikos pažangos

Komisijai pagal 13 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami I ir II priedai, siekiant juos adaptuoti prie mokslo ir technikos pažangos.

13 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 12 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2019 m. liepos 26 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 12 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 12 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

↓ 2003/59/EB (pritaikytas)

14 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva ⌦ 2003/59/EB su pakeitimais, padarytais aktais, nurodytais IV priedo A dalyje, ⌫ panaikinama ⌦ , nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų, nurodytų IV priedo B dalyje, perkėlimo į nacionalinę teisę terminais ir taikymo pradžios datomis ⌫.

↓

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą, ir skaitomos pagal V priede pateiktą atitikties lentelę.

↓ 2003/59/CE (pritaikytas)

15 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja ⌦ 2021 m. gegužės 24 d. ⌫.

16 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*